

anføre, at er Postforsendelsernes Antal gaaet ned med de nuværende Takster, vil Antallet sandelig ikke stige, men synke yderligere, naar man yderligere fordyrer Betalingen for Postforsendelserne.

Til den ærede Ordfører vil jeg sige, at ganske vist er det kun en Forhøjelse af 5 Øre for Smaapakker, men det er dog en Forhøjelse med 33 pCt. fra den nuværende Pris, og det forekommer mig, at det er en ret glubsk Forhøjelse, som sikkert vil have en ret stor Betydning for en hel Del Smaafolk i Landet. Jeg kan derfor fremdeles ikke gaa med hertil. Naar den ærede Ordfører mener, at de handlende ogsaa fremtidig gerne ville sælge Frimærker, fordi Folk ville købe noget ved Siden af, tvivler jeg ikke om, at de handlende nok ville sælge Frimærker til dem, der i Forvejen ere deres Kunder eller ellers købe noget hos dem, men i øvrigt vil det fremtidig rimeligvis komme til at gaa her i Landet, som det gik mig en Gang oppe i Norge, hvor jeg kom ind i en Butik for at købe et Frimærke, men skønt der stod en stor Æske med Frimærker paa Disken, svarede den handlende dog, at han havde ingen. Saaledes vil det ogsaa gaa her.

Den ærede Ordfører kan ikke forstaa, at vi ville gaa med til at stryge § 2. Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) har allerede i en kort Bemærkning forklaret det, og jeg skal sige, at naar vi have stillet Ændringsforslag om at stryge § 2, er det, fordi vi ønske, at de nuværende Forhold skulle vedblive at bestaa. Jeg nævnedes for øvrigt i min første Udtalelse, at kun for saa vidt man vedtager vort første Ændringsforslag, fastholde vi vort Ændringsforslag under Nr. 4. Vi faa altsaa at se, hvorledes Afstemningen falder ud. Hvis Ændringsforslaget under Nr. 2 forkastes, have vi Lejlighed til at tage det sidste Ændringsforslag tilbage. Men vedtages det første Ændringsforslag, maa vi ogsaa fastholde det sidste.

Parkov: Det er Spørgsmaalet om Frimærker, jeg kort skal komme tilbage til. Der blev udtalt af den ærede Ordfører, at man sikkert rundt omkring hos de handlende, hvad enten det var i Byer eller i Landsbyer, vilde sørge for at have en Beholdning af Frimærker, og at det kunde have Betydning for dem at have det, fordi de derved droge Kunder til. Noget ligger der selvfølgelig i den Betragtning, men det vil sikkert gaa, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Christian Rasmussen) nys udtalte, at efter-

haanden som man mærker, at der blandt disse Kunder ogsaa kommer andre, som udelukkende købe Frimærker, vil man afslaa at forhandle Frimærker til disse, og jeg skal dog gøre opmærksom paa, at der fra de samvirkende Detailhandlerforeninger er tilgaaet Udvalget en motiveret Henstilling om, at man ikke burde nedsætte Rabatten paa Frimærker, og deri var netop nævnt de Grunde, jeg før har fremført, og som jeg derfor ikke skal trætte de ærede Medlemmer med at gentage.

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) mente at have udfundet Aarsagen til min Stilling til Kompensationsspørgsmaalet. Da jeg ikke kunde gaa med til at støtte Forslaget om at nedsætte Frimærkerabatten, maatte jeg nødvendigvis vise min gode Villie til at yde Kompensation paa anden Maade, og derved kom jeg ind paa en Omtale af Jernbanetakstloven. Jeg havde i saa Henseende henvendt mig til Formanden og opnaaet hans Tilladelse. Det var selvfølgelig ikke noget Indgreb i andre ærede Medlemmers Rettigheder, endsi i den ærede Ordførers Rettigheder, men det var ene og alene for at vise med det samme, at jeg ikke kunde være med til Nedsættelse af Frimærkerabatten, men at jeg havde god Villie til at være med til at yde Kompensation paa anden Maade. Men naar det ærede Medlem fra Sorø vil se Grunden til min Stilling til Kompensationsspørgsmaalet deri, at jeg skulde tænke mig, at man ad den Vej skulde kunne samle Penge til kommende Militærudgifter, vil jeg sige, at det ærede Medlem befinder sig fuldstændig paa Vildspor. Naar der i den allernærmeste Fremtid, haaber jeg, vil blive Tale om at tilvejebringe Midler til militære Formaal, vil det selvfølgelig til den Tid paa regelmæssig og normal Maade blive afgjort, baade hvorledes Pengene skulle tilvejebringes, og hvorledes de skulle anvendes, og hvor mange Penge der skal bruges, og det kunne vi i Øjeblikket ikke tage noget Hensyn til.

Formanden: Dette Spørgsmaal kan ikke forhandles videre.

Parkov: Meget vel. Det ærede Medlem maa søge Aarsagen til min Stilling til Kompensationslovene der, hvor den virkelig er, og det er der, at det tilstrækkelig tydeligt Gang paa Gang er tilkendegivet os, at hvis vi ville være med til at give forøget Lønning til Tjenestemændene, maa vi ogsaa være med til at give en Kompen-